



Ἐλεύθερη πληροφόρηση

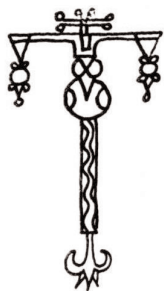
ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικής καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἄριθμός φύλλου 308

1 Σεπτεμβρίου 2011

Τό πολιτιστικό μας ὄραμα

Ἡ θύελλα τῆς σύγχρονης κρίσης



ούτη τήν ὥρα τῆς ἱστορικῆς ἀνέλιξης περπατᾶμε, γεμάτοι ἄγχος, μέσα στή σκοτεινιά. Ἡ σημερινή ἐμπειρία μας εἶναι ἓνα ἀλυσιδωτό συναπάντημα μέ τήν ὑποχθόνια ραδιουργία, μέ τή χοντρή ἐκμετάλλευση καί μέ τήν ἀγοραία ἀπαξίωση τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητάς μας. Τό ψυχικό μας θησαύρισμα, οἱ ἐγγραφές, πού στιβάζονται στό πνευματικό μας ἡμερολόγιο, συνοψίζονται στήν ἀπογοήτευση, στήν πικρία, στήν ἀντιπαλότητα, στό θρυσμάτισμα τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς καί στό στήσιμο τοῦ ἀπωθητικοῦ σκιάχτρου τῆς ἀπομόνωσης. Μέσα σ' αὐτόν τόν μελανό ὀρίζοντα, οἱ ἀπανωτές, ἀπρόσμενες, κοινωνικές, πολιτικές καί οἰκονομικές θύελλες, πού συγκλονίζουν τήν Εὐρωπαϊκή μας ἡπειρο καί ἀναστατώνουν ὁλόκληρο τόν πλανήτη μας, ἀποδομοῦν τόν πολιτισμό μας, ἀνατρέπουν καί ἀκυρώνουν τή θαυμαστή ἁρμονία

τοῦ φυσικοῦ κάλους καί ἀραδιάζουν παγίδες δόλιας ἐκμετάλλευσης, κατά μῆκος τῆς κοπιαστικῆς, ἔμπονης καί θρηνητικῆς διαδρομῆς τοῦ ὁδότη τῆς ἱστορίας. Τοῦ κλέβουν τόν διαφημισμένο καί ὑποσχημένο ὑλικό πλοῦτο. Τοῦ στεροῦν τήν ἐπιθυμητή ἄνεση. Τόν στήνουν ἐρημίτη ἀβοήθητο μέσα στήν πολύβουη, ἀλλά ἄκαρδη, μεγαλούπολη.

Δυό, συναπτά, χρόνια, τήν ἀκοή μας τή γεμίζει καί τήν καρδιά μας τήν πληγώνει ἡ ἀτέρμονη περιπέτεια τῆς μικρῆς μας πατρίδας. Καί ὁ ἀπαρηγόρητος στεναγμός τοῦ λαοῦ μας συνοδεύει τήν πένθιμη λιτανεία τῆς μακρότατης, πολυτάλαντης ἱστορίας μας καί τοῦ δυναμικοῦ πολιτισμοῦ μας. Φέραμε, ἀπό τά βάθη τῶν αἰώνων, ὑπερφορτωμένο τό ἀμάξι τοῦ πολιτισμοῦ μας, ἀνοίξαμε τόν ἀνθρώπινο, πεπερασμένο λογισμό μας καί τόν φέραμε, σέ ἐπαφή καί σέ κοινωνία μέ τόν Σαρκωμένο Θεϊκό Λόγο, ζεστάνουμε καί ἀναπλάσαμε τίς καρδιές μας, τά ὁράματά μας καί τίς προθέσεις μας, στή θαλπωρή τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου τῆς λυτρωτικῆς συγγνώμης καί τῆς θυσιαστικῆς Ἀγάπης καί, τελικά, γκρεμιστήκαμε στό χάος τῆς ὑλικῆς καί τῆς πνευματικῆς χρεωκοπίας, στή φτώχεια τοῦ Πνεύματος καί στή στέρηση τοῦ ἐπιούσιου ἄρτου μας.

Στόν ὀρίζοντα δέν αὐγάζει ἡ ἐλπίδα. Στούς ἠλεκτρονικούς πομπούς τῆς ἐνημέρωσης ἢ τῆς παραπλάνησης προβάλλουν, ἢ προωθοῦνται σκόπιμα, ἐντυπωσιακά συνθήματα καί προγράμματα, πού καταστρώνουν καί πάλι στόν πίνακα τῆς ἐπικαιρότητας τά σβησμένα καί παροπλισμένα συνθήματα τοῦ "πάλαι ποτέ" διαφωτισμοῦ, ὑπόσχονται ἀλληλεγγύη, διαγραφή ἢ μείωση τῶν ὑπερδιογκωμένων χρεῶν, πρόσθετη οἰκονομική ἐνίσχυση, συναδέλφωση καί "ἀπό κοινοῦ" ἀνοικοδόμηση τῆς παγκοσμιοποιημένης ἀνθρώπινης μάντρας.

Ποιό θά εἶναι τό αὐριανό ἄνοιγμα; Ποιές οἱ ἀλλαγές, πού θά ἀποφασίσουν οἱ σύγχρονοι δυνάστες τῆς οἰκουμένης καί θά τίς ἐγγράψουν στό ὑποσχετικό βοήθειας τῆς μικρῆς, νότιας γωνιᾶς, τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσης; Κανένας δέν μπορεῖ νά τό ξέρει. Καί κανένας δέν εἶναι σέ θέση νά ἐκφέρει πειστική ἄποψη. Οἱ αἰθουσες τῶν σκοτεινῶν διασκέψεων παραμένουν ἀμπαρωμένες. Οἱ προοπτικές σκοτεινές. Οἱ ἀνακοινώσεις γριφώδεις. Καί ἡ ἔκβαση



Τό φαιδρό ὄραμα καί ἡ διαδρομή τῆς νύκτας.



ριάμυσι ὁλόκληρα χρό-
νια σαράντα, ὁλόκληρους
μῆνες στήν επίσημη ἀρχι-
επισκοπική καθέδρα βρί-
σκεται θρονιασμένος ὁ κ.
Ἰερώνυμος. Ἄφωνος καί ἄπραγος.
Σάν ἐντελῶς παλαιωμένο ἄγαλμα

πού θυμίζει πρόσωπο ἀλλά δέν
θυμίζει δράση καί ἱστορικό θησαύ-
ρισμα. Ἡ παρουσία του κατά τό
μακρό αὐτό χρονικό διάστημα δέν
ἄφησε πίσω της οὔτε τό παραμι-
κρό λάλημα ἐνός νυκτερινοῦ που-
λιοῦ. Ἡ πραγματικότητα αὐτή μέ

χάος. Ἄν ἡ δύναμη τοῦ οἰκονομικοῦ λόμπυ, τῶν ἐπενδυτῶν καί
τῶν τοκογλύφων κυριαρχήσει στό στερέωμα, τότε ἡ ἀγορά θά ἀ-
νοίξει, ἡ κατανάλωση θά αὐξηθεῖ, θά γίνει μορφή καί ποιότητα
ζωῆς καί οἱ ταλαίπωρες λαϊκές μάζες θά ἀναγκαστοῦν νά ὑποτα-
χτοῦν στά σχήματα τῆς δουλείας καί τῆς ἐξάρτησης. Ἄν οἱ ποικίλοι
τοκογλύφοι δέν καταφέρουν νά ἀπατήσουν τό λαό μέ τή μαγεία
τοῦ καταναλωτισμοῦ καί τῆς ἀκράτητης εὐμάρειας, εὐκολα θά
τόν στριμώξουν στή γωνιά τῆς διαμαρτυρίας καί τῆς ἐπαναστατι-
κότητας. Θά ἀναπλάσουν καί θά τροφοδοτήσουν τό διπολικό μέ-
τωπο τῆς "κομματικῆς ἀντίστασης" καί θά βγοῦν στίς καινούρ-
γιες τους ἐξορμήσεις.

Τά δύο μεγάλα, ἀντίπαλα, συγκροτήματα διαχείρισης τῆς πολι-
τικῆς καί τῆς οἰκονομικῆς ἐξουσίας δέν παρέχουν ἐγγυήσεις,
ὅτι μποροῦν νά συντονιστοῦν καί νά συνεργαστοῦν, γιά ὄφελος
τοῦ λαοῦ. Τό κύκλωμα τῶν ὁραμάτων τους καί τῶν ἀγώνων τους
εἶναι κλειστό. Δέν εἶναι σέ θέση νά κυττάξουν τό διπλανό ἄνθρω-
πο μέ τήν ἐμπιστοσύνη καί μέ τή θέρμη τοῦ ἀδελφοῦ. Τόν προσεγ-
γίζουν ὡς παράγοντα ἐκμετάλλευσης ἢ ὡς ἀνταγωνιστή τοῦ ἐπι-
χειρηματικοῦ τους ἀνοίγματος.

ἀναγκάζει νά γυρίσω πίσω καί νά ξεφυλλίσω, μέ προσοχή καί μέ ὀδύνη, τό δημοσιογραφικό πῖνακα πληροφόρησης. Νά τόν μελετήσω, νά τόν παρουσιάσω σέ σᾶς, νά ὑπογραμμίσω τίς προσωπικές μου ἐκτιμήσεις καί νά σᾶς καλέσω νά βγάλετε τά δικά σας συμπεράσματα.

Στίς 9-10 Ἰανουαρίου 2010, μεσοδιάστημα περίπου τῆς παρουσίας τοῦ Ἱερωνύμου στό τιμόνι τῆς Ὁρθόδοξης Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, Ἀθηναῖος δημοσιογράφος, φίλος καί πιστός παραστάτης τοῦ κ. Ἱερώνυμου ἀπό τήν ἐποχή πού τολμοῦσε τίς πρῶτες ἀναβάσεις στίς σκάλες προβολῆς, ὁ Φάνης Καλατζής, θεώρησε ὑποχρέωσή του νά δημοσιοποιήσει ἓνα μεγαλύτερο σχέδιο δράσης ἐκατό ἡμερῶν, πού θά ἔφερνε τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο, στό ἴδιο σκαλοπάτι προβολῆς πού εἶχε σχεδιάσει ὁ νέος τότε πρωθυπουργός Γεώργιος Παπανδρέου καί πού θά ἔφερνε σέ φωτεινή ἀνανέωση, σέ πληρότητα δράσης καί σέ δυναμική παρέμβαση τῆς Ἐκκλησίας στά Ἑλληνικά ἱστορικά τεκταινόμενα.

Ἐγραψε ἐκείνη τή μέρα, ἄρθρο μέ τόν χτυπητό τίτλο: «*Πρόγραμμα 100 ἡμερῶν*» προωθεῖ καί ὁ κ. Ἱερώνυμος». Παραθέτω τίς πρῶτες του ἐκτιμήσεις, πού στό κείμενο λειτουργοῦν ὡς ὑπότιτλοι τοῦ ὅλου ὀργανωτικοῦ σχεδίασματος. Ἡ προ-

σπάθεια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μέ βάση τό ἄρθρο θά κατευθύνεται πρὸς τοὺς παρακάτω τομεῖς: «*Ἡ ἀτζέντα τοῦ ἀρχιεπισκόπου γιά τίς σχέσεις μέ τὸ κράτος, τὰ οἰκονομικά καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμό τῆς Ἐκκλησίας-Οἱ σχέσεις μέ τὸν Γ. Παπανδρέου καὶ οἱ προθέσεις γιά δημιουργία ἐπιτελείου μοντέρνων στελεχῶν στὸ ἐκκλησιαστικὸ σῶμα*».

Οἱ ὀρίζοντες πού διαγράφονται ἀπὸ τό κείμενο τοῦ δημοσιογράφου Καλατζή, οἱ προβληματισμοί πού θίγονται καί οἱ προοπτικές πού ἀνοίγονται ἀποκλείουν τό ἐνδεχόμενο νά ἀποτελοῦν μόνο δикές του ἀνησυχίες καί διακριτικές δημοσιογραφικὲς ἐπισημάνσεις. Ὅποιοσδήποτε δημοσιογράφος φωτογραφίζει τὴν συγκεκριμένη ἐπικαιρότητα, ὑπογραμμίζει τά λάθη, τίς ἀστοχίες καί τίς σκοτεινὲς σκοπιμότητες, ἀλλὰ δέν εἰσέρχεται στά ἐνδότερα τοῦ διοικητικοῦ χώρου τῆς Ἐκκλησίας ἢ τῆς Πολιτείας γιά νά ὑποδείξει «τί δέον γενέσθαι». Οἱ διακριτοὶ ρόλοι ὁδηγοῦν στό συμπέρασμα ὅτι πρὶν ὁ δημοσιογράφος διατυπώσει τὸν εὐρύτατο πῖνακα δραστηριοτήτων τῶν ἐκατὸ ἐκκλησιαστικῶν ἡμερῶν, εἶχε εὐρύτατη συνεργασία μέ τὸν ἴδιο τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο καί τοὺς κεντρικοὺς ἐπιτελεῖς του καὶ ἄντλησε ἀπὸ αὐτοὺς πληροφορίες γιά τὴν σύγχρονη ἐκκλησιαστικὴ προβληματικὴ καί γιά

τίς κινήσεις πού σχεδίαζαν νά κάνουν στό πλαίσιο τών ἑκατό ἡμερῶν. Αὐτή ἡ σχέση καί ἡ συνεργασία ἡ ὁποία ὁποσδήποτε πρέπει νά ἔχει πραγματοποιηθεῖ προσθέτει ἓνα κύρος στήν ἐνημέρωση τοῦ δημοσιογράφου καί ὁδηγεῖ τούς ἀναγνώστες στήν ἐξέδρα τῆς ἀναμονῆς τῶν θετικῶν καί οὐσιαστικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς πρωτοβουλίας.



Πρίν ἐπιχειρήσω τήν κατάσχεση τῶν σχεδιασμῶν, πού περιέχονται στήν ἐφημερίδα τοῦ «Κόσμου τοῦ Ἐπενδυτή», θά ὑπογραμμίσω τήν πληροφορία τοῦ ἴδιου τοῦ δημοσιογράφου πού λέγει ὅτι: «Τήν προσεχῆ Τρίτη, στό πλαίσιο τῶν ἐργασιῶν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀρχίζει ἓνα «πρόγραμμα 100 ἡμερῶν» μέ στόχο μιᾶ ἄμεση, οὐσιαστική, πολυεπίπεδη ἀναδιοργάνωση τῆς Ἐκκλησίας, πού φιλοδοξεῖ νά περιορίσει σέ πρώτη φάση ἀγκυλώσεις δεκαετιῶν».

Καί ἐπεξηγεῖ: «Μιά πρώτη γεύση τοῦ ἔργου αὐτοῦ θά φανεῖ στή συνεδρία τῆς Ἱεραρχίας πού ἀναμένεται νά συνέλθει τὸ τρίτο δεκαήμερο τοῦ Φεβρουαρίου». Μέ δεδομένη αὐτή τήν πληροφορία τό ὅλο πρόγραμμα τῶν ἑκατό ἡμερῶν θά ἔπρεπε νά ὁλοκληρωθεῖ καί νά ἀ-

ποδώσει περίπου στό τέλος Μαΐου ἢ ἀρχές Ἰουνίου τοῦ 2010. Σήμερα διανύουμε τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2011 καί μετρώντας τόν χρόνο μέ μονάδα τίς ἡμέρες διαπιστώνουμε ὅτι ἔχουν περάσει 550 ἡμέρες, δηλαδή τό πενταπλάσιο καί πλέον. Καί στό πενταπλάσιο αὐτό διάστημα δέν εἶδαμε οὔτε μία ἀπό τίς πτυχές τοῦ προγράμματος νά ὑλοποιηθεῖ καί τό ἀφάτως προκλητικότερο, οὔτε κἂν μία ἀπό τίς παραγράφους τῶν σχεδιασμῶν νά ἐμφανιστεῖ ἐκ μέρους ἐκκλησιαστικῆς πηγῆς στή δημοσιότητα καί νά ὑπογραμμιστεῖ καί νά ἐκτιμηθεῖ ἀπό τίς στήλες τοῦ «Κόσμου τοῦ Ἐπενδυτή».



Μέ σκοτεινή καί ἀδιευκρίνιστη διατύπωση εἰσάγει ὁ δημοσιογράφος τίς ἡλεγμένες πληροφορίες του. Γράφει: «Οἱ κατευθύνσεις πού ἔχει στό μυαλό του ὁ κ. Ἱερώνυμος -καί ἀντανακλῶνται στό ἔργο τῶν ἔξι ἐπιπροπῶν- καί ἐπιδοκίμασε πρόσφατα ἡ Ἱεραρχία ἔχουν συζητηθεῖ, ἐκεῖ πού ἐφάπτονται (μέ ὑλοποίηση συγκεκριμένων ἐπίσης προτάσεων) στό πλαίσιο τῶν ἐπαφῶν πού εἶχε καί μέ κυβερνητικά στελέχη».

Ἡ ἐνημέρωση πού ἐκπορεύτηκε ἀπό τό θαμπό συνοδικό κλίμα καί σαλπίστηκε μέ τό δημοσίευμα τοῦ «Κόσμου τοῦ Ἐπενδυτή» εἶναι

όντως σοβαρότατα καί ἐπείγοντα. Ἀποτελοῦν ὁδηγούς πρὸς μία ἀναμόρφωση τῆς συνοδικῆς διοίκησης καί τῆς ποιμαντικῆς φροντίδας, ἐνῶ αὐτὴ τῇ στιγμῇ λειτουργοῦν ἀπαξιωτικά καί σφόδρα ἀναποτελεσματικά στὸν Ἑλληνικό ὀρθόδοξο χῶρο.

Ὁ δημοσιογράφος ὑπογραμμίζει τὴν σοβαρότητα αὐτῇ καί διατυπώνει τὴν προσδοκία ὅτι οἱ ἀπόψεις θὰ τεθοῦν καί πάλι στὴν τράπεζα τῆς μελέτης καί τῆς ἔρευνας καί θὰ ὁδηγήσουν μπροστὰ ὁλόκληρο τό ἄρμα τῆς Ἐκκλησίας.

Γράφει: «*Αἶχμή* (τοῦ προγράμματος τῶν 100 ἡμερῶν), ἡ *ἀξιοποίηση, στὴν πράξη, τῶν πορισμάτων ἔξι ἐπιτροπῶν, πού θὰ ὀριστοῦν στὶς συνεδρίες τῆς ΔΙΣ, τὰ ὁποῖα θὰ ἀποτελέσουν ταυτόχρονα καὶ τὴ βάση τῶν θέσεων τῆς Ἐκκλησίας στὸν διάλογο, τὴ συνεργασία καὶ γενικότερα τὶς σχέσεις μὲ τὴν πολιτεία. Οἱ ἄξονες τοῦ ἀντικειμένου τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἓνα τρίπτυχο πού ἐπικεντρώνεται: *πρῶτον, στὸ ἀναπτυξιακό-φιλανθρωπικὸ ἔργο μὲ ὅρους διαφάνειας-λογοδοσίας καὶ ἀφοῦ προηγηθεῖ πλήρης καταγραφή-ἀποτίμηση τῶν οἰκονομικῶν-περιουσιακῶν στοιχείων. Δεύτερον, στὴ διαμόρφωση, ἔπειτα ἀπὸ ἐπιμόρφωση-κατάρτιση, ἐνὸς σώματος ἐκκλησιαστικῶν στελεχῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Τρίτον, στὸ ἄνοιγμα στὴν**

κοινωνία μέσα ἀπὸ μιὰ δυναμικὴ, θεολογικῆς-ποιμαντικῆς-πολιτισμικῆς ὑφῆς, πού ἐδράζεται στὴ μακραίωνα ἐκκλησιαστικὴ παράδοση».



Οἱ ἐξελίξεις πού σημάδεψαν τὴν χρονικὴ περίοδο πού προβλήθηκε ὡς χρόνος δημιουργικῆς ἔντασης ἔφεραν τὰ ἐντελῶς ἀντίθετα ἀποτελέσματα.

1) Μέσα στὶς 550 μέρες πού ἔτρεξαν δὲν ἀκούσαμε πὼς τὰ διορισμένα συνοδικὰ ὄργανα ἀφοσιώθηκαν στὴν ἐντατικὴ μελέτη τῶν ζωτικῶν καὶ ταυτόχρονα ἐπικίνδυνων προβληματισμῶν καὶ συνέταξαν φωτισμένες εἰσηγήσεις πρὸς τὴν Ἱεραρχία. Καὶ ὄχι μόνο αὐτό. Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2010 πραγματοποιεῖτο ἡ συνέλευση τοῦ ἀνώτατου σώματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ θέματα αὐτὰ δὲν βρέθηκαν γραμμένα στὴν ἡμερήσια διάταξη. Γιά πόσα ἄραγε χρόνια οἱ ἀγωνίες καὶ οἱ πληγές πού κυριαρχοῦν στὴν Ἐκκλησία μας καὶ ἐκθέτουν τοὺς ποιμένες της, θὰ μένουν κουκουλωμένες στὴ σιωπὴ τοῦ ἰχθύος καὶ στὴν ἀπραξία τοῦ βατράχου; Ἕνα πρόγραμμα πού συντάσσεται ἢ ὑποτίθεται ὅτι συντάσσεται μὲ τὴν προοπτικὴ νὰ ἐφαρμοστεῖ καὶ νὰ ἀποδώσει σὲ διάστημα 100 ἡμερῶν. Γιά πόσο χρό-

νο θά σέρνεται στο πεζοδρόμιο της περιφρόνησης ή της αμάθειας;

2) Τό ότι στο διάστημα αυτό ο Αρχιεπίσκοπος είχε κρυφές συν-ομιλίες με τον πρωθυπουργό είναι γεγονός. Έφτασε να καθίσει στην τράπεζα διασκέψεως του ύπουρ-γικού Συμβουλίου (άνεξιγήγητη πρω-τοτυπία για τον Έλληνα Αρχιεπί-σκοπο), να άφουγκραστεί νωχε-λικά και άπρόσφορα τούς φόβους των υπεύθυνων ύπουργών για την εξέλιξη της σημερινής οίκονομικής κρίσεως και να άποσυρθεϊ, μετά την όλοκλήρωση της διασκέψεως, στην τυποποιημένη άπραξία του.

Άν αυτή ή πρωτότυπη πράξη του ήταν βηματισμός στο σχεδια-σμό των έκατό ήμερών, τότε πρέ-πει ή να μειδιάσουμε άν δέν σεβό-μαστε την Έκκλησία ή να κλάψου-με άν την πονάμε.

3) Για τον προβληματισμό πού είναι κύριο θέμα της έποχής και έγγράφεται ως μέρος του σχεδια-σμού των 100 ήμερών, την υπέρβα-ση του άπομονωτικού άτομισμού και την έξοδο στην κοινωνία της άδελφοσύνης και της αγάπης, μή έχοντας νεώτερη και συνθετικότε-ρη άποψη προοπτικής, περιορίζο-μαι στην άναδημοσίευση δύο μι-κρών σχολίων πού παρουσίασα στίς 15 Όκτωβρίου 2010 μέ τίτλους: «Γεννήθηκε ή αγάπη», «Ή αγάπη πέθανε». Τό πρώτο σχόλιο άναφέ-ρεται στην δήλωση της Συνόδου

της έποχής εκείνης ότι παραμερί-ζεται ή άμαρτωλή «Άλληλεγγύη» και ίδρύεται νέα όργάνωση μέ όνο-μα ΑΓΑΠΗ:

«Ή άνακοίνωση αυτή, άφυ-πνιστική και δυναμική, ένημερώνει όλόκληρο τό άνήσυχο πλήρωμα της Έλληνικής Όρθόδοξης Έκκλησίας μας, ότι όλοι οί πατέρες μας και ποι-μένες μας, φωτισμένοι άπό τό Άγιο Πνεύμα, ένέγραψαν, κατά την ίστο-ρική αυτή ήμέρα, ως πρώτιστο και άπαραβίαστο χρέος τους, την προ-σωπική καλλιέργεια και άσκηση της Αγάπης και τον Εύαγγελισμό του λαού, ότι πρώτη και μέγιστη έντολή του Θεού είναι ή ΑΓΑΠΗ.

Γνωρίζοντας πόσο κενοί είναι οί χώροι του Συνοδικού Μεγάρου και, είδικά, του Συνοδικού ΑΡΧΕΙΟΥ άπό τά άποτυπώματα του μόχθου και άπό τά πρόσφατα θησαυρισμέ-να μνημόνια της αγάπης ή του μί-σους και πόσο στερημένο ζωτικών χυμών είναι τό σημερινό-κατά συν-θήκη-φλύαρο, αλλά τυποποιημένο, κήρυγμα της αγάπης, ένθουσιάστη-καν οί άναγνώστες της είδησης και ύψωσαν βλέμμα συγκίνησης και εύχριστίας στο θρόνο της άπειρης ΑΓΑΠΗΣ».

Τό δεύτερο σχόλιο άναφέρε-ται στο πρωτότυπο γεγονός ότι ή ΑΓΑΠΗ έζησε δύο μόνο μήνες και ... πέθανε:

«Λυπούμαι, γιατί άναγκάζο-μαι να φέρω στη δημοσιότητα τό

θλιβερό γεγονός του θανάτου της Αγάπης και νά συλλυπηθῶ τούς συνεπισκόπους μου, τόν Μακαριώτατο Πρόεδρο της Ἱερᾶς Συνόδου, τά μέλη της Ἱερῆς Συνέλευσης καί ὅλους τούς σύγχρονους ποιμένες, πού ληπανεύουν, τούτη τήν ὥρα, τό λείψανο της ΑΓΑΠΗΣ.

Καί θλιβόμαι περισσότερο, γιατί εἶμαι ὑποχρεωμένος νά μεταφέρω στό λαό τοῦ Θεοῦ τά δημοσιεύματα, πού ἀναγγέλλουν τή διάλυση της Μ.Κ.Ο. ΑΓΑΠΗ, πού εἶναι ἡ διάδοχη καί ἡ συνέχεια της ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ...

Ἡ «Ἀγάπη» γεννήθηκε στίς 23 Ἰουνίου 2010 στήν Ἐκκλησία της Ἑλλάδος καί πέθανε στίς 26 Αὐγούστου 2010. Ἔζησε, δηλαδή, 64 μέρες. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἱερώνυμος πρόλαβε νά χαρεῖ καί νά διαφημίσει τή γέννησή της. Ἀλλά δέ βρῆκε τό χρόνο καί, προφανῶς, οὔτε τό κουράγιο, νά θρηνηρεῖ τό θάνατό της. Τοῦ εὐχόμαστε καλή παρηγοριά».

Ὅσον ἀφορᾷ τήν ἀνάπτυξη τοῦ φιланθρωπικοῦ ἔργου αὐτοῦ πού ἔγινε εὐρύτερα γνωστό ὡς σχεδιασμός καί πρόταση τοῦ προκαθήμενου Ἱερώνυμου εἶναι νά προσφέρει ἡ Ἐκκλησία κτηματική ἢ οἰκοπεδική περιουσία καί τό κράτος τήν ἀπαραίτητη δαπάνη γιά τήν ἀνάπτυξη καί λειτουργία τῶν ἰδρυμάτων. Στήν οὐσία αὐτό σημαίνει ὅτι τό ὅλο φιланθρωπικό ἔργο προσδένεται στόν κρατικό

μηχανισμό καί στά κρατικά ταμεῖα τά ὅποια τούτη τήν ὥρα βρίσκονται σέ πτώχευση καί δέν ἔχουν τήν ἱκανότητα νά προσφέρουν οὔτε μιά πεντάρα.

Καί τό αἴτημα πρὸς τό Κράτος πού τό παρουσίασε καί τό ὑποστήριξε σέ τηλεοπτική συνέντευξη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, «ἀπελευθερώστε τήν δεσμευμένη ἐκκλησιαστική περιουσία καί μεῖς θά τήν ἀξιοποιήσουμε στήν περαιτέρω ἀνάπτυξη της φιланθρωπίας», εἶναι ἀπλῶς πυροτέχνημα διότι ἡ δεσμευμένη ἀστική καί κτηματική περιουσία εἶναι κατά τό πλεῖστον καταπατημένη. Ἀναγνωρίζεται τό ἰδιοκτησιακό δικαίωμα της Ἐκκλησίας μέ ἀποφάσεις ἀνωτάτων δικαστηρίων ἀλλά ἡ ἄρνηση τῶν κατεχόντων παρανόμως τά κτίσματα ἢ τούς χώρους νά ἀποχωρήσουν θά ὑποχρεώσει γιά μιά ἀκόμα φορά τήν Ἐκκλησία νά ἐκδαπανηθεῖ σέ νέες δικαστικές διαμάχες.



Τό δημοσιογραφικό ἄνοιγμα ἀναγγέλλει ὡς δεύτερο τομέα τοῦ μόχθου τῶν 100 ἡμερῶν τήν προσπάθεια ἀνάδειξης ἑνός καταρτισμένου καί ἐξειδικευμένου σώματος ἐκκλησιαστικῶν στελεχῶν πού θά καλύψουν, θά βελτιώσουν καί θά ἐπεκτείνουν τό σύνολο ποιμαν-

τικό έργο της Έκκλησίας της Ελλάδος. Διαβάζουμε: «**διαμόρφωση, έπιπαια από έπιμόρφωση-κατάρτιση, ένός σώματος έκκλησιαστικών στελεχών, κληρικών και λαϊκών**»...«**Οί υπόλοιπες τέσσερις έπιπροπές (κοινωνικό έργο, παιδεία-νεότητα, έκκλησιαστική εκπαίδευση-κλήρος, πολιτισμός-νέες τεχνολογίες) αλληλοσυνδέονται (όπως όλες οι έπιπροπές που θα είναι σε έπαφή μεταξύ τους, ώστε να βγει ένα συνολικό αποτέλεσμα) ακριβώς με τη διαμόρφωση ένός σώματος στελεχών, με ύψηλο έπιπέδου κατάρτιση-έπιμόρφωση. Ο σκοπός αυτός έντάσσεται σε μιá αντίληψη «διá βίου μάθησης», έξ ου και τó όμώνυμο -και Θρησκευμάτων- ύπουργείο Παιδείας θα συνδράμει μέσα από τó ΕΣΠΑ»**

Ποιός δέ θα χαιρόταν τήν ύλοποίηση αυτού του όράματος. Άλλά και ποιός θα μπορέσει να προσπεράσει ασχολίαστη τήν άπνοια των τριών έτών κατά τά όποια προεδρεύει των συνοδικών όργάνων ό κ. Ίερώνυμος; Κατά τά τρία χρόνια της προβολής του στον Άρχιεπισκοπικό θρόνο δέν έκανε καμιά μορφωτική έξόρμηση και δέν έδωσε καμιά άποτελεσματική όδηγία στους έπιτελείς ιερείς του. Μιά μόνη φορά (τό ύπογραμμίζουμε μιá μόνη φορά) κάλεσε όλους τούς ιερείς της Άρχιεπισκοπής σε σύναξη και όργισμένος τούς έπέπληξε ότι δέν έχουν καταθέσει έκθεση ποι-

μαντικών πεπραγμένων και τούς άπειλσε ότι άν συνεχίσουν να άναπαύονται στην άσκηση μιās έπαγγελματικής ιερωσύνης θα άναγκασθεί να τούς άντιμετωπίσει με άλλο τρόπο. Δέν είχε κουραστεί ως τότε και δέν κουράστηκε από τότε που διατύπωσε τίς άπειλές έως σήμερα να τούς χειραγωγήσει ως υπεύθυνος πνευματικός ήγέτης και πατέρας σε όλες τίς διαστάσεις του ποιμαντικού έργου και δέν τούς έδωσε συγκεκριμένες όδηγίες για τήν όργάνωση των σημερινών ποιμαντικών άνοιγμάτων του. Άπλως άπειλσε και από τότε ξεχασε και ξεχάστηκε. Ξέχασε να έπανέλθει σε διάλογο με τούς ιερείς του και ξεχάστηκε από τó σύνολο των συνεργατών. Ο κ. Ίερώνυμος γύρισε στην άφωνία και άπραξία και οι ιερείς (έκτός των φωτισμένων άνήσυχων λειτουργών) στό έπάγγελμά τους.



Ής μή ξεγελαστούμε, τήν ποιμαντική και κοινωνική δράση που είσηγείται ή τρίτη πτυχή του σχεδίου των 100 ήμερών, δηλαδή «**άνογημα στην κοινωνία μέσα από μιá δυναμική, θεολογικής-ποιμαντικής-πολιτισμικής ύφης, που έδράζεται στη μακραίωνη έκκλησιαστική παράδοση**», είμαστε έντελώς άνίκα-

νοι νά τά πραγματώσουμε. Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι φορτισμένη μέ τό λειτούργημα καί τήν εὐθύνη νά εὐαγγελισθεῖ στό λαό, νά διδάξει τήν ἀλήθεια, νά ἀποκαταστήσει τήν κοινωνία τῆς ἀγάπης, νά προσανατολίσει πρὸς τό φωτεινὰ ἀνοίγματα τῆς πνευματικῆς ἀναγέννησης καί νά ἐμπλουτίσει τίς σύγχρονες ἐμπειρίες μέ τήν γόνιμη ἀναγεννητική ἐκκλησιαστική παράδοση, βρίσκεται σέ πλήρη παρακμή καί ἄπνοια. Πρέπει νά ξεκινήσουμε ἀπὸ τήν ταπεινὴ ὁμολογία τῆς ὀλικῆς πτώχευσής μας, νά καταθέσουμε τήν μετάνοιά μας καί τήν συντριβὴ μας γιὰ τήν καταλυτικὴ ἐκκοσμίκευσή μας, νά προστρέξουμε μέ πάθος καί πόθο σὲ πηγὲς τῆς ἱστορίας μας καί ἀφοῦ ἐφοδιαστοῦμε καί ἀναμορφωθοῦμε νά ἐπιχειρήσουμε τό ἀπαραίτητο ἄνοιγμα πρὸς τό λαό. Ἀνθρωποὶ πού ἐμπλέκονται, ὑποτάσσονται καί καταδαπανῶνται στό ὄραμα τῆς φιλοχρηματίας καί τῆς φιληδονίας δέν ἔχουν τήν ἱκανότητα νά ἀνοίγουν δρόμους πρὸς τίς κορυφές τοῦ θείου φωτός καί τῆς θείας ἀλήθειας. Ἀπλὰ αὐτοπροβάλλονται ὑπεροπτικά ἐπενδύονται μέ φανταχτερὴ ἀμφίεση καί μέ τίτλους πομπῶδεις, προβάλλονται ὡς ἐξαρτήματα ἐκκλησιαστικῶν θιάσων ἀλλὰ δέν εἶναι σέ θέση νά ἐμπνεύσουν καί νά διδά-

ξουν. Ὅσους σχεδιασμούς καί ὅσα προγράμματα χαράξει ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος καί σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς χρεωστικὴ ἀνταπόκριση σὲ τίς ἀνακοινώσεις τοῦ δημοσιογράφου μας δέν θά ἔχουν κανένα ἀποτέλεσμα ἐάν δέν ἐγγράψουν μιά πορεία καί μιά ταπεινὴ λιτανεία πρὸς τήν Νινευί τῆς εἰλικρινοῦς συντριβῆς καί τῆς γενναίας μετάνοιας. Πρώτα θά ντυθοῦμε σάκκο καί σποδό, θά κλάψουμε γιὰ τίς ἐνοχές μας, θά ἀλλάξουμε δρομολόγιο, θά μποῦμε στό πνεῦμα τῶν ἁγίων ἀποστόλων καί τῶν Πατέρων μας καί μετὰ θά φέρουμε τήν ὀρθόδοξη θεολογία καί τήν ὀρθόδοξη ἐμπειρία στό ἀγαπημένο μας πλήρωμα.



Τελικὸ συμπέρασμα. Ἡ προδημοσίευση ἑνὸς ὁράματος καί ἑνὸς προγράμματος μέ τέτοιο περιεχόμενο καί ἡ σιωπὴ τοῦ προκαθημένου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τῶν συνεργατῶν του καί τῶν συνευθύνων του ἐπὶ 550 μέρες, πιστοποιοῦν τά ἀκόλουθα.

1) Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος εἶναι ἐντελῶς ἀνίκανος νά κλείσει καί νά σφραγίσει ὀριστικὰ τὴ βίβλο τῶν σκοπιμοτήτων, τῶν συναλλαγῶν, τῶν πτώσεων καί



Ἀντιφάσεις

Τις τελευταῖες ἡμέρες καταχωρίσθηκε στὸν ἡμερήσιο ἀθηναϊκὸ τύπο δημοσίευμα, τὸ ὁποῖο ἀφοροῦσε στὴ θέση τῆς Ἐκκλησίας, καὶ συγκεκριμένα σὲ ἀνακοινωθὲν ποὺ ἐκδόθηκε ἀπὸ τὴ Δ.Ι.Σ., σχετικὰ μὲ τὶς ἐκδηλώσεις καὶ κινητοποιήσεις τῶν λεγομένων «Ἀγανακτισμένων» πολιτῶν ἔναντι τοῦ Μνημονίου. Μεταφέρουμε κατὰ λέξη ἓνα μικρὸ χαρακτηριστικὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ κείμενο αὐτό, ὅπως προβάλλεται ἀπὸ τὸ ρεπορτάζ μιᾶς ἀπὸ τὶς παραπάνω ἐφημερίδες.

μεταπτώσεων στὸν πλοῦτο, τὴ χλιδὴ καὶ τὴν ἐκφυλλιστικὴ ἡδονὴ γιὰ νὰ ἀνοίξει ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα συναξάρια γνήσιας προσαρμογῆς στό βίο, τὴ θεολογία καὶ στό κήρυγμα τῶν φωτισμένων Πατέρων μας καὶ νὰ προβληθεῖ στό σύγχρονο δημόσιο γήπεδο ὡς πιστὸς καὶ ἔντιμος διάδοχός τους.

2) Τό ὅλο σῶμα τῆς Ἱεραρχίας δυστυχῶς στὴν συντριπτικὴ του πλειονότητα εἶναι θεολογικά ἀπαιδευτο καὶ ἠθικά πεσμένο. Ἐμεῖς μεταφέρουμε στό πλήρωμα αὐτὴ

Τὸ ἐν λόγῳ ἀπόσπασμα ἀποδίδεται ἀπὸ τὸ συντάκτη τοῦ δημοσιεύματος σὲ Μητροπολίτη, ἐνεργὸ μέλος τῆς Ἱεραρχίας, καὶ ἀναφέρονται σ' αὐτὸ μὲ ἔμφαση καὶ τὰ ἐξῆς:

«Ὁ Δεσπότης αἰφνιδιαστικὰ πετάει στὸ πρόσωπο τῶν συντακτῶν τοῦ τὸ κείμενο ποὺ ἔχει τὴν εὐχὴ καὶ τὴν ἔγκριση καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου, λέγοντας χαρακτηριστικά: “Σᾶς ἐπιστρέφω τὸ ἀνακοινωθὲν σας γιὰ τὴν κρίση” ξεκαθαρίζοντας ὅτι οἱ παπάδες τοῦ δὲν

τὴν ἀγωνία καὶ δύο συγκεκριμένες προτάσεις. Νὰ στρατευθοῦν στὴν κάθαρση τοῦ ἀρχιερατικοῦ καὶ ἱερατικοῦ σώματος ὥστε νὰ βιώσει ἡ σημερινὴ ἡγεσία τὰ πατερικὰ μηνύματα καὶ νὰ γίνει ἱκανὴ νὰ τὰ μεταφέρει στὸν κόσμο. Νὰ ἐντείνουν τὴν προσευχὴ τους στὸν Ἀρχηγό τῆς Ἐκκλησίας «ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ» (Ματθ. θ' 37).

**Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ**

θέλουν νὰ τὸ δοῦν στὰ μάτια τους οὔτε νὰ τὸ διαβάσουν στὶς ἐκκλησίες τους».

Δεν θὰ τοποθετηθοῦμε σ' αὐτὴ καθεαυτὴ τὴν ἐνέργεια τοῦ Δεσπότη, οὔτε καὶ στοὺς λόγους ποὺ τὴν ὑπαγόρευσαν. Θὰ διατυπώσουμε ὅμως, καὶ μάλιστα ἐμφατικά, τὴν ἐκπληξή μας καὶ τὴν ἀπορία μας, ποὺ προκαλοῦνται ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση αὐτοῦ τοῦ κειμένου. Καὶ θὰ ἐστιάσουμε τὴν ἐκπληξή μας στὸ γεγονός ὅτι σὲ ἄλλες τραγικὲς καὶ φοβερὲς ἀντικανονικὲς ἐνέργειες καὶ συμπεριφορὲς τῆς διοικούσης Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖες κινήθηκαν ἀποκλειστικὰ στὸ χῶρο τῆς δικαιοδοσίας της, οὔτε ὁ ἴδιος ὁ Ἱεράρχης (ἀπὸ ὅσα εἴμαστε σὲ θέση νὰ γνωρίζουμε) οὔτε ἄλλος ἀδελφὸς του συνεπίσκοπος, ἀντέδρασαν κατὰ τὸν αὐτὸν ὅμοιο ἢ ἔστω καὶ κατ' ἄλλο παρόμοιο τρόπο. Γιατί οὐδεμία παρόμοιου ὕφους καὶ περιεχομένου ἀντίδραση ὑπέπεσε στὴν ἀντίληψη τῆ δικῆς μας καὶ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ μάλιστα μὲ ἐπιστροφὴ συνδικῶν πράξεων:

1) **“Ὅταν** δώδεκα ἄξιοι καὶ ἀνεπίληπτοι Ἀρχιερεῖς ἐξέπεσαν ἀπὸ τὶς μητροπολιτικὲς τους ἑδρες, ἐν μέσῃ δικτατορίᾳ τοῦ Ἰωαννίδη, μὲ μία καὶ μόνη ἀπόφασί τῆς τότε εὐκαιρικῆς Συνόδου, χωρὶς νὰ ἀποδοθεῖ σ' αὐτοὺς κατηγορία, χωρὶς κανονικὴ ἐκκλησιαστικὴ δίκη, χωρὶς ἀπολογία οὔτε κἀν ἀκρόαση.

2) **“Ὅταν** μετὰ τὴν πλήρη δι-

καίωση τῶν παραπάνω Μητροπολιτῶν μὲ τριάντα καὶ πλέον ἀποφάσεις τοῦ (ἔχοντος ἀπόλυτη συνταγματικὴ δικαιοδοσίαν) Ἀνώτατου Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου τῆς χώρας, τοῦ Σ.τ.Ε, οὐδεὶς ἐπανῆλθε στὶς ἑδρες τους, ἀλλ' ἐξακολούθησαν κατ' αὐτῶν οἱ ἀντικανονικὲς καὶ παράνομες διώξεις μὲ ἐπανειλημμένες συνοδικὲς ἀποφάσεις καὶ διωκτικὲς πράξεις, οἱ ὁποῖες μάλιστα προκάλεσαν καὶ εἰσαγγελικὴ παρέμβαση μὲ τὴν ἀσκηση ποινικῆς δίωξης κατὰ μελῶν τῆς Ἱεραρχίας γιὰ παράβαση συνταγματικῶν ἐπιταγῶν.

3) **“Ὅταν**, μετὰ τὴ δικαστικὴ δικαίωση τῶν δώδεκα «ἐκπτωτῶν» Μητροπολιτῶν, ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση μὲ συνοδικὴ καὶ μόνο ἀπόφαση, τὸν Αὐγούστο τοῦ 1993, ἐπέβαλε στοὺς ἐναπομείναντες τρεῖς Μητροπολίτες, Σεβ. Λαρίσης, Θεσσαλιώτιδος καὶ Ἀττικῆς, τὰ ἄθλια καὶ ἀντικανονικὰ «Ἐπιτίμια Ἀκοινωνησίας». Θὰ μεταφέρουμε τοῦτο μόνο. Ὁ ἔντιμος καὶ γενναῖος Καθηγητὴς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου καὶ Πρόεδρός τῆς Π.Ε.Θ. ἀείμνηστος Κων. Μουρατίδης, τὴν ἴδια ἀκριβῶς ἡμέρα τῆς ἐπιβολῆς τῶν «Ἐπιτιμίων», ἐδήλωσε εὐθαρσῶς καὶ ἐνυπογράφως τοῦτο τὸ σπουδαῖο: *«Τὰ ἐπιβληθέντα ἐπιτίμια ἀκοινωνησίας εἶναι ἀντικανονικὰ καὶ ὥς ἐκ τούτου ἀνυπόστατα καὶ συνεπῶς οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἐπάγονται».*

4) **“Ὅταν** μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας τὸ ἔτος 1998, ἐπὶ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, ἀπορρίφθηκε

χωρίς καμμιὰ κανονικὴ αἰτιολογία ἢ ἄρση τῶν «Ἐπιτιμίων» στοὺς τρεῖς Ἀρχιερεῖς. Καίτοι κατὰ τὴ σύνοδο αὐτὴ τῆς Ἱεραρχίας ἀκούσθηκαν καὶ μερικὲς φωνές, ποὺ προκαλοῦν πράγματι ὄνειδος γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς χειρισμούς, ὅπως: «Τὰ ἐπιτίμια αὐτὰ ἐπιβλήθηκαν διὰ βοῆς καὶ ἐλαφρᾶ τῇ καρδίᾳ!!» καὶ «Τὰ Ἐπιτίμια ἐπινόησε ἡ Ἐκκλησία γιὰ νὰ ἀνακοπεῖ ἡ πορεία τῶν υποθέσεων στὸ Σ.τ.Ε.!!».

5) **“Ὅταν** (ὁποία ἐντροπή) μὲ συνοδικὴ ἀπόφαση κινήθηκε ἡ ἐκκλησιαστικὴ πειθαρχικὴ διαδικασία καὶ κλήθηκαν σὲ ἀπολογία ἱεράρχες ἀδάμαντες, ποὺ κοσμοῦσαν τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἅγιος Γέροντας Σεβ. Σιδηροκάστρου π. Ἰωάννης, γιὰ τὸ λόγο ὅτι παρέστησαν στὴν ἐξόδιο ἀκολουθία στὴ Λάρισα τοῦ κοιμηθέντος «μὲ τὸ Ἐπιτίμιο Ἀκοινωνησίας» νεότερου ἀγίου Ἐπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ μακαριστοῦ Θεολόγου, καὶ μάλιστα χωρὶς τὴν ἔγκριση τοῦ οἰκείου ἱεράρχη εὐρισκομένου κάπου στὴ Σαλαμίνα.

6) **“Ὅταν** μὲ προτάσεις καὶ πράξεις τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἀρχικὰ ἀντικανονικῶς τριχοτομηθεῖσα τὸ 1974 Ἱ.Μ. Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος, διασπάσθηκε ἐκ νέου πρόσφατα (2010), καὶ πάλι ἀντικανονικά, σὲ δυὸ περαιτέρω τμήματα, στὰ ὁποῖα ἐκλέχθηκαν νέοι Μητροπολίτες. Ἐνῶ ἡ κανονικὴ ἐκκλησιαστικὴ τάξη, παρὰ τὶς ὑπαγορευθεῖσες νομοθετικὲς ρυθμίσεις, ἐπέβαλε

αὐστηρῶς τὴν ἄμεση ἐπαναφορὰ καὶ ἀποκατάσταση στὴν Ἱ. Μ. Ἀττικῆς τοῦ μόνου κανονικοῦ Μητροπολίτη Σεβ. Νικοδήμου, μὲ τὴν ἄδεια καὶ τὴν ἔγκριση αὐτοῦ καὶ μόνο θὰ μπορούσε ἴσως νὰ συζητηθεῖ ἡ περαιτέρω διαίρεση τῆς Μητρόπολης.

7) **“Ὅταν** ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη ἀπέδιδε ἀθῶο στὸ πλήρωμα γνωστὸ (τότε) Μητροπολίτη, μετὰ δυὸ καταδικαστικὲς ποινικὲς ἀποφάσεις γιὰ κακούργημα καὶ ἓνα περίπου μῆνα πρὶν ἀπὸ τὴν ἀμετάκλητη καταδίκη του ἀπὸ τὸν Ἀρειο Πάγο σὲ ἐξαετὴ κάθειρξη. Σύνεδρος Μητροπολίτης, πρὶν περάσουν 24 ὥρες ἀπὸ τὴν ἀθώωση, ἀνακάλεσε τὴν ἀθωωτικὴ του ψῆφο καὶ ζήτησε συγγνώμη ἀπὸ τὸ λαό. Ἄς ἐκτιμήσουν οἱ ἀναγνώστες μας τὸ βαθμὸ τῆς σοβαρότητας. Ὁ ἴδιος ὁ ἐγκαλούμενος Μητροπολίτης ἦταν ἐκεῖνος ποὺ εἶχε κατηγορηθεῖ γιὰ καταθέσεις, πού, ὅπως προβλήθηκε ἀπὸ τὰ Μ.Μ.Ε., ξεπερνοῦν τὸ 1 δις Εὐρὼ καὶ γιὰ συμμετοχὴ του σὲ ὑπεράκτιες ἐταιρεῖες.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο
Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης
Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης - Ἐκδότης
ὁ Μητροπολίτης
Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση
19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς
Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ
Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X



Τό δίκαιο τῆς Χάριτος.

Ἦχει ἀποδειχθεῖ πόσο μεγάλη σημασία γιὰ τὴν εἰρηνικὴ συμβίωση μιᾶς κοινωνίας παίζει ἡ νομοθεσία της. Ὁ νόμος καθορίζει μὲ λεπτομέρεια, καὶ σέ ὅλες τὶς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς, τὰ ὅρια στίς ἀνθρώπινες σχέσεις πού δέν πρέπει κανεῖς νά ὑπερβεῖ. Διατυπώνει τὰ δικαιώματα τῆς κάθε ἀνθρώπινης προσωπικότητας καί τὶς ὑποχρεώσεις τοῦ καθενός ὥστε νά μὴ καταπατοῦνται τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων. Δίνει τὴ δυνατότητα σέ κάθε ἀδικούμενο νά διεκδικεῖ τὰ δικαιώματά του καὶ ὁρίζει ποινές πού ποικίλουν, ἀνάλογα μὲ τὴ βαρύτητα τῆς πράξεως, σέ ὅποι-

ον ἐπιλέγει τὴν παραβατικὴ συμπεριφορά στοῦ ὑπάρχον νομικὸ σύστημα.

Κοινὴ εἶναι ἡ διαπίστωση σέ ὅλους μας ὅτι ἓνα σωστά συγκροτημένο νομικὸ σύστημα σέ μιὰ κοινωνία, σέ συνδιασμό μὲ τὴν σωστή λειτουργία τῆς δικαιοσύνης πού αὐτὴ κρίνει πότε παραβιάζονται τὰ ὅρια στίς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων-ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν εἰρηνικὴ συμβίωση τῶν ἀνθρώπων τῆς κοινωνίας. Διαφορετικά ὁ κίνδυνος τῆς ἀσυδοσίας, τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἀναρχίας παραμονεύει καὶ καταλύει τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τῆς κοινωνίας ἢ τοῦ κράτους.

Για ὅλες αὐτὲς τὶς πρόδηλες ἀντικανονικὲς καὶ ἀντεκκλησιαστικὲς συνοδικὲς πράξεις καὶ ἀποφάσεις, ὅχι μόνο ἀντίδραση ἐπιστροφῆς δὲν ἐκδηλώθηκε, οὔτε κἂν παρατηρήθηκαν οἱ ἐπιβαλλόμενες ἐκκλησιαστικὲς ἀντιδράσεις. Καὶ τοῦτο γιὰ τὸν πρόσθετο μάλιστα λόγο ὅτι ὅλες οἱ συνοδικὲς αὐτὲς ἀποφάσεις καὶ πράξεις κινήθηκαν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο στὸν περιορισμένο ἐκκλησιαστικὸ χῶρο, καὶ συνεπῶς ἀνῆκαν, ὅπως καὶ σὲ ἄλλο σχόλιο τῆς περιοδικῆς μας ἐκδόσεως ἐπισημάνθηκε, στὴ μοναδικὴ καὶ ἀπόλυτὴ εὐθύνη τῆς διοικούσης Ἐκκλησίας καὶ τῶν ὀργάνων της.

Για νὰ γίνει ὅμως κάτι τέτοιο ἀπαιτεῖται γενναῖο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα καὶ ὑψηλὸ σθένος, μπροστὰ στὰ ὁποία παρακάμπτεται καὶ ὑποχωρεῖ καὶ τὸ ὁποιοδήποτε προσωπικὸ κόστος καὶ ἡ ὅποια ἄλλη σκοπιμότητα. Ὅλα τὰ ἄλλα, πού ἀκούονται καὶ ἀνακοινώνονται, λέγονται ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς, ὁπότε, θὰ ἔλεγε κανεῖς, ὅτι γίνονται γιὰ λόγους προβολῆς καὶ ἐντυπωσιασμοῦ. Καὶ ἐπομένως, ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν εἰπώθηκε, προβάλλονται χωρὶς κανένα οὐσιαστικὸ ἀποτέλεσμα.

Ὁ Σχολιαστὴς

Οἱ Ἱεροὶ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ τή σειρά τους, συγκροτοῦν καί αὐτοί ἓνα νομικό σύστημα. Νομίζουμε λοιπόν πολλές φορές καί μεῖς οἱ πιστοί, ὅτι ἡ διατύπωση αὐτῆ τῶν Κανόνων ἔχει τήν ἴδια σκοπιμότητα μέ τό κοσμικό δίκαιο. Νά ἐξασφαλίζει τήν εὐρυθμὴν λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας, καί τήν εἰρήνην μεταξύ τῶν μελῶν της.

Αὐτός ὁμως εἶναι ἓνας ὑποβιβασμός τῶν Ἱερῶν Κανόνων. Ἡ πορεία μέσα στήν Ἐκκλησία εἶναι κατά πολὺ ἀνώτερη ἀπὸ μιά ἀπλὴ εἰρηνικὴ συμβίωση τῶν μελῶν της, πού ἐξασφαλίζεται ἀπὸ ἓνα νομικό σύστημα, πού τιμωρεῖ τίς παρεκτροπές καί ἀποδίδει τήν δικαιοσύνη στὸν ἀδικοῦμενο. Ἡ πορεία μέσα στήν Ἐκκλησία εἶναι μιά πορεία πρὸς τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Αὐτό πού ἐπιτάσσει ὁ Κανόνας γιὰ μένα καί γιὰ τὰ ἄλλα μέλη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι αὐτό πού βοηθάει ὅλο τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας στὴν πορεία του αὐτὴ πρὸς τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ὅταν στοὺς πρώτους αἰῶνες τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας προέκυπτε μιά δυσλειτουργία, ἓνα πρόβλημα, μιά συμπεριφορά πού δέν ταίριαζε μέ τὸν εὐαγγελικὸ Νόμο, οἱ Πατέρες ἔφερναν τό θέμα μέσα στὴ Σύνοδο(μὴ ξεχνᾶμε ὅτι οἱ Ἱεροὶ Κανόνες πῆραν τὴν τελικὴ μορφή τους μέσα σὲ Οἰκουμενικὲς Συνόδους ἢ σὲ τοπικὲς πού ἐπικυρώθηκαν ἀπὸ τίς

Οἰκουμενικὲς). Ἡ Σύνοδος λοιπόν μετὰ ἀπὸ ἐνδελεχὴ διάλογο, σοβαρὴ διάσκεψη, μέ φόβο Θεοῦ, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι (θυμηθεῖτε τό «ἔδοξε τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι καί ἡμῖν» τῆς Ἀποστολικῆς Συνόδου), μέ γνώμονα τὸν εὐαγγελικὸ Νόμο τοῦ Κυρίου μας, καί μέ μοναδικό σκοπὸ τὴν ἀπρόσκοπτη πορεία τοῦ σώματος πρὸς τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ, διατύπωνε τοὺς Κανόνες της.

Ἡ τήρηση λοιπόν τῶν Κανόνων ἐπιβεβαιώνει τὴν συμφωνία τῆς ζωῆς τοῦ πιστοῦ μέ τό εὐαγγέλιο καί τὴν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι πορεία ὅλου τοῦ σώματος πρὸς τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Μέ ἄλλα λόγια. Ἄν τηροῦμε τοὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας βρισκόμαστε στὴν αὖρα τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, βιώνουμε τὴν εὐαγγελικὴν ζωὴν, πορευόμαστε πρὸς τὸν ἐρχόμενο Κύριο καί λυτρωτὴ μας. Νά γιατί οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας, τό δίκαιο τῆς Ἐκκλησίας μας ὀνομάζεται «δίκαιο τῆς Χάριτος». Ξεπερνάει τὰ ὅρια τῆς νομικιστικῆς θεώρησης τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ξεπερνάει τὰ ὅρια τῆς ἐπιβολῆς τῆς τάξεως, τῆς ἡρεμίας καί τῆς εἰρήνης μεταξύ τῶν πιστῶν μέ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ σκληροῦ Νόμου πού θά πατάξει τίς παρεκτροπές. Ἡ τήρηση ἢ ὅχι ἀπὸ μᾶς τοῦ Κανόνα ἀφορᾷ τὴν παρουσία μας ἢ ὅχι σὲ χαρισματικό σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Θέλεις νά εἶσαι ἀδελφε μου στὴν

Ἡ «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση» στὸ διαδίκτυο.

Διεύθυνση: el-pliroforisi.gr

Καί οἱ Ἐκδόσεις «Σπορά» στὸ διαδίκτυο
(γιὰ μιά γνωριμία μέ τό συγγραφικὸ ἔργο τοῦ
Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικοδήμου)

Διεύθυνση: spora.gr

Ένημέρωση στους αγαπητούς αναγνώστες

Ένημερώνουμε τους αγαπητούς αναγνώστες μας ότι μετά από την ψήφιση του ν. 3986/2011(Άρθ. 48, παράγρ. 2) τετραπλασιάστηκε ή δαπάνη απόστολης του περιοδικού από 1ης Αυγούστου 2011.

Λόγω αυτής της αλλαγής αποφασίσαμε τό περιοδικό μας, προσωρινά, νά γίνει από δεκαπενθήμερο μηνιαίο.

Στήν προσπάθειά μας νά μειώσουμε κατά τό δυνατόν τά ταχυδρομικά έξοδα παρακαλούμε θερμά τους αναγνώστες μας:

1) Άν κάποιος δέν ἔχουν τόν απαιτούμενο χρόνο νά τό παρακολουθοῦν νά μᾶς τό γνωρίσουν.

2) Όσοι χρησιμοποιοῦν τό διαδίκτυο ἔχουν δυό δυνατότητες:

Ἡ νά τό διαβάζουν στήν ἰστοσελίδα el-pliροφοrisi.gr,

ἢ ἂν ἐπιθυμοῦν νά τό παραλαμβάνουν στό δικό τους e-mail,

ἐνημερώνοντάς μας καί στίς δύο περιπτώσεις γιά νά μήν ἀποστέλεται ταχυδρομικῶς (e-mail περιοδικού μας: elplinfoforisi@el-pliροφοrisi.gr).

Υπό αὐτές τίς δύσκολες συνθήκες ἡ ὁμάδα συντάξεως τοῦ περιοδικοῦ μας σᾶς εὐχαριστεῖ καί ὑπόσχεται νά παραμένει στήν πρώτη γραμμή τοῦ ἀγῶνα καί νά συνεχίσει τήν ὑπεύθυνη ἐνημέρωσή σας ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν γεγονότων, σταθερή στόν δυναμικό καί θαρραλέο σχολιασμό τους.

κιβωτό της σωτηρίας; Μέσα στό κλίμα της Χάρπος τοῦ Θεοῦ καί της ἀσφαλοῦς πορείας πρὸς τήν βασιλεία, ὅλου τοῦ σκάφους της Ἐκκλησίας; Τήρησε τοὺς Κανόνες της Ἐκκλησίας μας. Ἀλλιῶς θά βρεθεῖς ἔξω ἀπό τήν κιβωτό καί θά ἀπολεσθεῖς.

Ἀβίαστα ἀπό τά παραπάνω ἐξάγεται ἓνα καί μοναδικό συμπέρασμα πού ἀφορᾷ τήν ζωή ὅλων τῶν πιστῶν μελῶν της Ἐκκλησίας, ὅλης της ἱεραρχικῆς κλίμακας. Οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, «τό δίκαιο» αὐτό «της Χάρπος», εἶναι κάτι πού ἀδιαπραγμάτευτα πρέπει νά τηρεῖται μέσα στήν Ἐκκλησία. Ὅχι ἀπλά καί μόνο γιά νά ἐξασφαλίζει μιὰ τάξη καί εἰρήνη μεταξύ τῶν μελῶν της Ἐκκλησίας. Ἡ ἀπαρέγκλιτη τήρηση ὅλων τῶν Κανόνων εἶναι ὁ

πλέον εὐαίσθητος δείκτης πού ἀποδεικνύει τή ζωή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος μέσα στή Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δέν χωράει καμιά διαπραγμάτευση στήν τήρηση τοῦ ἑνός ἢ τοῦ ἄλλου Κανόνα, καμιά ἡπιότερη διατύπωση(ἡ χρήση της ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας εἶναι κάτι διαφορετικό στό ὅποιο θά ἀναφερθοῦμε σέ ἄλλη περίπτωση). Ἐκτροπή ἀπό τό πνεῦμα τοῦ Κανόνα σημαίνει ἐκτροπή ἀπό τόν εὐαγγελικό Νόμο καί κίνδυνο γιά τήν σωτηρία τοῦ πιστοῦ. Ἀβαρία στήν τήρηση ἑνός Κανόνα μεταφράζεται σέ ἀβαρία στήν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καί ἐκτροπή ἀπό τήν ὁδό της σωτηρίας.

Ἀρχιμ. Εἰρηνναῖος Μπουσδέκης